

MAN EN VROUW

1 PETRUS 3:1-7

Jan Stelma

1 Petrus 2:21-23:

Want hiertoe zijt gij geroepen, dewijl ook Christus voor ons geleden heeft, ons een voorbeeld nalatende, opdat gij Zijn voetstappen zoudt navolgen Die geen zonde gedaan heeft , en er is geen bedrog in Zijn mond gevonden Die, als Hij gescholden werd, niet wederschold, en als Hij leed, niet dreigde, maar gaf het over aan Dien, Die rechtvaardiglijk oordeelt

In 1 Petrus 2:21 zien wij dat de Heere Jezus Christus het voorbeeld is van onderdanigheid.

Want wat heeft de Heere Jezus altijd gedaan? Hij heeft gedaan wat de Vader Hem opdroeg, Hij heeft niet gescholden, niet gedreigd zie vers 23, maar gaf het over aan de Vader en Hij is in gehoorzaamheid verder gegaan. In deze maatschappij hebben wij een aantal aspecten met betrekking tot onderdanigheid.

1 Petrus 2:13,14:

Zijt dan alle menselijke ordening onderdanig, om des Heeren wil; hetzij den koning, als de opperste macht hebbende; Hetzij den stadhouders, als die van hem gezonden worden tot straf wel der kwaaddoeners, maar tot prijs dergenen die goed doen.

In 1 Petr.2:13,14 zien we de onderwerping aan **de overheden**, dat is belangrijk voor de gelovigen, wij erkennen dat er gezag boven ons is. Ons hoogste gezag is God. Hij heeft de regeringen ingesteld, voor de rust in de maatschappij.

1 Petrus 2:18 - Gij huisknechten, zijt met alle vreze onderdanig den Heeren, niet alleen den goeden en bescheidenen, maar ook den harden.

In 1 Petr.1:18 zien we **de knecht en de heer**. Dus in dienstverband erkennen wij mensen die boven ons staan. Dat zijn de sociale relaties die wij hebben met elkaar. Als je in de klas zit erken en respecteer je de leraar als je meerdere, en als je ergens aan het werk bent, dat jouw baas jouw meerdere is. Dan krijg je rust in de klas en rust op het bedrijf. En waar men dat niet doet, kijk maar in de klas en in bedrijven, dan krijg je onrust.

En het punt waar we het verder in deze studie over gaan hebben is het gezag in het gezin:

De man en de vrouw.

1 Petrus 3:1-7:

1 Desgelijks gij vrouwen, zijt uw eigen mannen onderdanig; opdat ook zo enigen het Woord ongehoorzaam zijn, zij door den wandel der vrouwen zonder woord mogen gewonnen worden,
2 Als zij zullen ingezien hebben uw kuisen wandel in vreze.
3 Welker versiersel zij, niet hetgeen uiterlijk is, bestaande in het vlechten des haars, en omhangen van goud, of van klederen aan te trekken.
4 Maar de verborgen mens des harten, in het onverderfelijk versiersel van een zachtmoedigen en stillen geest, die kostelijk is voor God.
5 Want also versierden zichzelf eertijds ook de heilige vrouwen, die op God hoopten, en waren haar eigen mannen onderdanig;
6 Gelijk Sara Abraham gehoorzaam is geweest, hem noemende heer, welker dochteren gij geworden zijt, als gij wel doet en niet vreest voor enige verschrikking.
7 Gij mannen insgelijks, woont bij haar met verstand, aan het vrouwelijke vat, als het zwakste, eer gevende, als die ook mede-erfgenamen der genade des levens met haar zijt; opdat uw gebeden niet verhinderd worden.

Vers 1

Dit is een tekst uit de Bijbel die gezien wordt als vijandig ten opzichte van vrouwen.

Maar men begrijpt het gewoon niet goed. Het gaat hier ook weer om een ordening, een functionele ordening binnen het huwelijk, zo moet u het eigenlijk zien. De man heeft een functie en de vrouw heeft een functie en God geeft daar een ordening in aan. Hij spreekt hier geen waarde oordeel uit over de man of de vrouw, zoiets als: *als jij het hoofd bent ben je meer en als je onderdanig bent ben je minder*. Zo wordt dat natuurlijk uitgelegd.

Nee, het is net zoals Christus onderdanig was aan God, de Vader.

In [Lukas 2:51](#) leest u dat de Heere Jezus onderdanig was aan Zijn ouders. Als een kind onderdanig is aan zijn ouders betekent dat dan dat je minder waard bent? Nee, het is heel normaal dat je je ouders gehoorzaamt, zo hoort dat. Het is niet zo dat ouders de kinderen moeten gehoorzamen, en dat gebeurt nog al eens. Dat gebeurt, als ze hun kinderen altijd hun zin geven. Dus het heeft niets met *waarde* te maken als je onderdanig bent.

Een kapitein op een schip kan functioneren als zijn bemanning hem gehoorzaamt, dan is er rust op het schip en alles functioneert. Deze vergelijking gaat echter niet helemaal op, want als de vrouw in het huwelijk niet gehoorzaam is dan heeft de man een probleem.

Een kapitein kan nog sancties opleggen, je wordt ontslagen of gevangen gezet, maar in een huwelijk kan dat niet. Tenminste niet in een gelovig huwelijk. In de wereld zien wij dat deze vergelijking wel opgaat. Als de één de ander niet bevalt dan wordt er gescheiden. Maar een gelovige man kan niet zeggen tegen zijn vrouw: *je bent ontslagen, ik zet je de deur uit*. Je bent namelijk één in Christus.

Er zijn misschien mannen die dat doen, maar kijk in vers 7: hij moet met verstand bij haar wonen. En in vers 6 staat: **"en niet vreest voor enige verschrikking"**. Dus een man kan ook geen verschrikking gebruiken als zijn vrouw ongehoorzaam is. Het is tegen Gods wil dat hij ze gaat slaan.

Man en vrouw zijn gelijk voor God, ze zijn allebei erfgenamen van het eeuwige leven. Het is dus niet zo dat de man of de vrouw meer is.

Dus onderdanigheid heeft niets te maken met een waardeoordeel, het is precies zoals God wil dat de man en de vrouw functioneren. Hoe functioneert de man dus het best? Als de vrouw zich onderdanig opstelt.

Laten we **Gen.3:16** lezen, want daar zien wij de oorzaak. We hadden de schepping, en God zag dat alles goed was. Hij had de man en de vrouw geschapen. En voor de zondeval was Eva de hulp van de man. Niets aan de hand. Ze was dit **vrijwillig**, totdat satan kwam.

Want wat zien wij dan op dat moment gebeuren? Hij gaat tegen de vrouw praten, en de vrouw luistert naar satan. Zij neemt van de vrucht terwijl Adam naast haar stond, zij neemt de positie van de leidinggevende in. En Adam neemt de positie van de volgeling in, **precies andersom!!** Want hij stond naast haar. En vanaf de val zien wij dat God in Gen.3:16

Tot de vrouw zeide Hij: Ik zal zeer vermenigvuldigen uw smart, namelijk uwer dracht; met smart zult gij kinderen baren en tot uw man zal uw begeerte zijn, en hij zal over u heerschappij hebben.

...tot uw man al uw begeerte zijn... wat wil dat zeggen? Dat de vrouw alles gaat doen wat de man zegt? Is dat de gesteldheid van de vrouw? Uit persoonlijke ervaring en uit alle ervaringen van alle mannen weten we dat dat niet zo is. Deze begeerte is eigenlijk om in rebellie te komen, daarom zegt hij erachteraan: **"en hij zal over u heerschappij hebben"**. Dat is wat God vanaf dat moment instelt. Voor de zondeval was het **vrijwillig**, en na de val heeft God **bevolen** dat de man het hoofd is en dat de vrouw onder de man staat.

Paulus vergelijkt het met Christus die het Hoofd is van de gemeente. En het hoofd van de vrouw is de man, en het hoofd van alles is God. Het heeft puur te maken met de functie die zij allebei hebben in het huwelijk.

We gaan terug naar 1 Petrus 3:1. Als de vrouw van nature onderdanig was dan hoefde dit ook niet opgeschreven te worden. God geeft niet vanzelf dit bevel om te doen, aan de andere kant zien we ook heel vaak dat als dit niet opgevolgd wordt, de vrouw vaak de initiatieven neemt voor de man. De man is ook van nature lui, die vindt het allemaal wel prima.

Dus Petrus zegt heel duidelijk tegen de mannen dat ze het initiatief moeten nemen, en Paulus zegt bijvoorbeeld dat zij heilige handen moeten opheffen, en dat de mannen de vrouwen moeten leren en niet andersom (1 Timotheüs 2:8,11,12).

De vrouwen willen over het algemeen wel met het geloof bezig zijn. Er zijn meestal meer vrouwen dan mannen bij bijbelstudies. De Heere Jezus had ook veel vrouwen die Hem volgden.

In **vers 1** staat als de man **ongehoorzaam** is. Er staat niet 'ongelovig', dat zou n.l. ook kunnen, maar hier staat 'als de man ongehoorzaam is'. En helaas, die zijn er inderdaad veel.

Als echter de mannen hun taak verzuimen, dan gaan er allerlei dingen door vrouwen gedaan worden. Vrouwelijke dominees, vrouwelijke ouderlingen. Omdat de mannen het Woord ongehoorzaam zijn.

Hoe kan een geestelijke vrouw dan zo'n man winnen? Door haar wandel, zonder woorden. Dus niet door zeuren: *"ik wilde wel dat je zo was, of dat je dit deed, kijk nu eens naar hem, hij doet het toch ook, en jij doet het niet, en ik heb er zo'n verdriet van"*, en tenslotte gaat ze misschien zelfs ook nog wel huilen...."

Maar dat werkt toch niet, de enige manier waarop het wel werkt is als volgt:

Vers 2 ..."dat hij zal ingezien hebben haar kuise wandel in vreze". Dat is dus de gehoorzaamheid aan hem, als gevolg van gehoorzaamheid aan Christus.

Vers 3,4 : Welker versiersel zij, niet hetgeen uiterlijk is, bestaande in het vlechten des haars, en omhangen van goud, of van klederen aan te trekken.

Maar de verborgen mens des harten, in het onverderfelijk versiersel van een zachtmoedigen en stillen geest, die kostelijk is voor God.

We zien hier eerst het negatieve aspect: de uiterlijkheden. We weten allemaal dat over het algemeen mannen wat makkelijker zijn, even in de spiegel kijken een kam door je haar heen, maar bij de deur hoor je dan: *"het is geen gezicht wat je aan hebt!..."* Een vrouw let daar veel meer op, gelukkig maar. Het gaat er hier niet om dat je helemaal geen sieraden mag dragen, dat verbieden Paulus en Petrus helemaal niet. Het gaat alleen over de *overdaad*, dat is niet goed.

Dat verschil kennen wij, ik geloof in een verzorgd uiterlijk, dat moeten vrouwen doen. Het is geen reclame om er als gelovige vrouw onverzorgd bij te lopen. Het gaat er alleen om: doen wij dat met mate of in overdaad. Waar zit jouw versiering in? Zoals Petrus dat hier zo mooi zegt. Zit dat in het uiterlijk? Nee, dat zit in de verborgen mens des harten, van binnen. In het onverderfelijk versiersel, en wat is het versiersel dan? Een zachtmoedige en stille geest, die kostbaar is voor God.

Dus wat kan een vrouw doen om haar man die ongehoorzaam is toch weer zo ver te krijgen dat hij het Woord wel gehoorzaam wordt? (Of misschien heeft ze wel een ongelovige man, dat kan ook nog). Maar wat dit betreft geloof ik hierin in een Bijbels principe: dat wij ons niet moeten gaan aanpassen aan de wereld om mensen tot geloof te brengen; om ongelovigen te bereiken, of iemand weer in het spoor te krijgen, een beetje water in de wijn doen...

De Bijbel zegt: Predik het Woord, verkondig het Evangelie, kant en klaar zoals het in de Bijbel staat. Zo winnen wij de mensen. En een vrouw wint haar man, niet door zich aan te gaan passen aan zijn ongehoorzame of misschien ongelovige levenswandel, maar door een zachtmoedige en stille geest. De Heere Jezus Zelf. Een stille geest is kostelijk voor God en ook voor een man. Een man zal daar eerder door gewonnen worden.

Als ik zie dat in een huwelijk de man het hoofd van het gezin is en de vrouw heeft een zachtmoedige en stille geest, die kostelijk is voor God, dan proef je dat. Een stille geest is een geest die niet onrustig is, die niet in opstand is, maar die zich laat leren en vermanen door het Woord van God.

Dus mensen kunnen wel zeggen dat een zachtmoedige en stille geest een slaafse houding is, of een slap, week karakter, want zo wordt het in de wereld gezien. Nee, je moet mondig zijn, maar we zien in de maatschappij wat een problemen dat oplevert bij de jongeren alleen al, die mondigheid. Maar zo is het niet bij God. Het is géén slaafse houding. Een slaaf zal eerder een opstandige geest hebben, want hij wordt overheerst, hij moet doen wat zijn baas zegt.

En het is ook geen week karakter, nee, het is een karakter dat onder controle is gebracht door God.

Een mooi voorbeeld is: Mozes: Wat heeft Mozes gedaan toen hij nog in Egypte was? Twee mannen hadden ruzie en hij heeft er één vermoord, hij was boos, kwaad. En het heeft veertig jaar geduurd voordat hij dat een beetje afgeleerd was. Maar later lees je dat Mirjam en Aaron tegen hem in opstand kwamen: "*wie ben jij wel, wie zegt dat God tegen jou spreekt*" ze begonnen zijn leiderschap aan te tasten en dat is hetzelfde verhaal: *wie ben jij?!* (Num.12:2,3)

En zo zou de vrouw kunnen zeggen tegen de man: *Wie ben jij in het gezin? Heb jij het hier alleen voor het zeggen?*

En dan lees je dat Mozes de zachtmoedigste was van alle mensen op de aarde. Mozes heeft geleerd. God heeft zijn karakter weten te besturen. Niet dat je karakter verandert, maar het wordt onder controle gebracht. Want je blijft wie je bent, ieder heeft zijn bijzondere dingen, we zijn nu eenmaal zoals we zijn. Maar het mag nooit een excuus zijn om de dingen van Heere niet door te laten gaan. Dus een zachtmoedige en stille geest is tegennatuurlijk ten opzichte van de innerlijke gesteldheid, door de zonde. Maar God is in staat om dat onder controle te brengen.

Vers 5 "Want also versierden zichzelf eertijds ook de heilige vrouwen, die op God hoopten, en waren haar eigen mannen onderdanig";

Hier lezen we dat het versiersel, de inwendige gesteldheid van de vrouw die zich door het Woord laat leiden, is dat zij op God hoopt en haar eigen man onderdanig is. Dat is rust voor de innerlijke gesteldheid, maar ook als de vrouw de positie in het gezin inneemt zien we dat er in het huwelijk ook rust is.

Vers 6 "Gelijk Sara Abraham gehoorzaam is geweest, hem noemende heer, welker dochteren gij geworden zijt, als gij wel doet en niet vreest voor enige verschrikking".

Dus Sara was Abraham gehoorzaam, en ze noemde hem heer. Petrus haalt hier een tekst uit Genesis 18:12 aan waarin ze hem heer noemt terwijl ze lachte, ze twijfelde in ongelof. De Heere beloofde haar een kind, en Sara hoorde dat achter het tentdoek en ze lachte. Later ging ze liegen: ik heb

niet gelachen. God zei: je hebt wel gelachen. Ze was bang en daarom loog ze, en dat doen wij precies zo. Maar Sara noemde Abraham in die omstandigheden toch heer.

We kunnen dus weten wat God wil. Nu gaat het over de vrouw en onderdanigheid, maar is het ook praktijk? Het blijkt dat Sara strubbelingen en moeilijkheden heeft met dat kind en nog meer dingen uiteraard die in elk gezond huwelijk gebeuren, ze waren net zulke mensen als wij.

Alleen, hij bleef toch altijd voor haar, haar heer. Is dat in de praktijk bij ons ook zo? Of zet je je man zo nu en dan voor gek? Ik kom vaak bij mensen en dan denk ik: hoe kun je zoiets zeggen over je man tegen mij? Dat kan wel een heel onschuldig iets zijn, maar waaraan je toch kunt merken: hij is niet haar heer. Want dan zeg je dat niet.

Als u over leiders in het algemeen, over uw meerderen tegen mensen in uw omgeving bepaalde dingen niet zult zeggen, dan toch zeker niet over uw eigen man, die uw heer is, wat volgens de ordening van God is.

Verder. Nu komt de man aan de beurt, hij wordt niet gespaard. Er staat eigenlijk maar één vers over de man, alsof er weinig over te zeggen is, maar in Efeze 5 bijvoorbeeld leest u juist heel veel wat de man moet doen. Aan de andere kant is het eigenlijk ook wel duidelijk, er zijn een paar dingen die u moet weten. Men kan sommige teksten uit den treure helemaal uitleggen, maar bepaalde dingen zijn gewoon duidelijk.

Vers 7 Gij mannen insgelijks, woont bij haar met verstand, aan het vrouwelijke vat, als het zwakste, eer gevende, als die ook mede-erfgenamen der genade des levens met haar zijt; opdat uw gebeden niet verhinderd worden

Gij mannen woont bij haar met verstand...

Woont bij haar, wat is wonen? Je woont samen in één huis, dat betekent dat de man de fysieke en materiële behoefte verzorgt. We zien dat de man werkt om het geld in huis te brengen, fysiek is de man wat lichamelijke arbeid betreft sterker, dat is niet zomaar.

Over het algemeen is de vrouw niet geschapen om heel zwaar werk te doen, om b.v. met bakstenen te sjouwen. De man moet dus bij haar wonen en met verstand. Helaas wordt dat niet zo veel gebruikt, juist met verstand. Want de man en de vrouw zijn niet hetzelfde, dat zien we aan de buitenkant al wel, maar aan de binnenkant ook.

De vrouw is over het algemeen iemand die veel dingen doet op basis van emoties en gevoelens. De man gebruikt vaak meer zijn verstand. Verstand is de opslagplaats van de kennis die wij hebben, en God wil ook dat zij Zijn Woord lezen om onze gevoelens te controleren, onze gevoelens mogen ons niet overheersen. We hebben wel gevoelens en je hoort nog al eens: *ik volg mijn gevoel na...* Dat moet je dus **niet** doen, want gevoel kan iemand de verkeerde richting wijzen.

Nee, wij kijken in de Bijbel. En als Hij zegt tot de man: met verstand dan betekent dat eigenlijk zoals je in alle andere dingen ook met verstand moet omgaan. Als ik naar mijzelf kijk en mijn werk, dan gebruik je een houtzaag niet om ijzer te zagen, daar is hij niet voor.

Dus je kunt iets goed **ge**bruiken, maar ook verkeerd, iets **mis**bruiken. Daar hoeft ik niets over te vertellen, hoe een vrouw vaak misbruikt wordt door de man. Dan is ze gewoon een voorwerp, en zo wordt er ook vaak gepraat, dat klopt niet, dat is niet wat God wil.

Nee, je moet met verstand bij je vrouw wonen en dat betekent dat je haar ook moet proberen te begrijpen, te leren kennen. Wat zijn haar behoeften en noden? En wat is haar identiteit in Christus.

Dat zeg ik ook tegen de jongeren, die nog opgroeien. **Zó wil God dat wij met de vrouw leven, en b.v. geen verhalen van: dat is een dom blondje...** Dat wordt wel gezegd, maar het slaat nergens op. Het is wel een grapje, maar het komt toch ergens uit voort.

Hoe ga je met verstand met de dingen om? Als je nu denkt aan iets dat van jou is, wat doe je daar mee? Daar ben je zuinig op. Als iemand b.v. visspullen heeft, kijk dan maar eens hoe voorzichtig hij die hengel behandelt en hoe netjes hij die spullen verzorgt. Allemaal picobello. Alles wat je liefhebt daar ga je zuinig mee om.

Mijn werkspullen, de zaag en zo, dat moet allemaal onderhouden worden. En doe ik het niet, dan wordt het een puinhoop. Of als het niet van jezelf is, bijv.: *het is van de baas, ach, de baas betaalt wel.*

Maar zodra het van jezelf is en iets raakt kwijt en je moet het betalen, dan spring je er heel anders mee om. Moet je dit nu met een vrouw vergelijken? Ja, want de man is met de vrouw getrouwd en kijk in **Efeze 5:25,28-30**

Gij mannen hebt uw eigen vrouwen lief, gelijk ook Christus de gemeente liefgehad heeft en Zichzelfen voor haar heeft overgegeven.

Alzo zijn de mannen schuldig hun eigen vrouwen lief te hebben gelijk hun eigen lichamen.

Die zijn eigen vrouw liefheeft, die heeft zichzelfen lief.

Want niemand heeft ooit zijn eigen vlees gehaat, maar hij voedt het en onderhoudt het, gelijkterwijs ook de Heere de gemeente.

Want wij zijn leden Zijns lichaams, van Zijn vlees en van Zijn benen.

..hun eigen vrouwen...niet die van een ander.

..gelijk hun eigen lichamen, ik had het net over je eigen gereedschap, maar als je een vrouw trouwt is ze van jou. Dan moet je haar eigenlijk zien als je eigen lichaam. Want wie is het hoofd van de vrouw? De man. Niemand haat zijn eigen vlees, dat verzorg je, en onderhoud je. En zo, zegt God, moet ook een man met zijn vrouw met verstand omgaan, zuinig op haar zijn en haar onderhouden.

Een hele mooie tekst is ook **1 Thessalonicenzen 4:3,4**

Want dit is de wil Gods, uw heiligmaking; dat gij u onthoudt van de hoererij;

Dat een iegelijk van u wete zijn vat te bezitten in heiligmaking en ere.

Niet in kwade beweging der begeerlijkheid, gelijk als de heidenen, die God niet kennen.

Zijn vat, zijn lichaam. Dit kun je op twee manieren opvatten en ik geloof dat het niets uitmaakt, want het komt in beide gevallen op hetzelfde neer: zijn eigen lichaam, maar ook zijn vrouw. Dat hij zijn eigen vrouw zal bezitten in heiligmaking en eer. Dus als wij nu zien hoe de vrouw in beeld gebracht wordt op televisie en kijk maar in de kiosken, dan is dat niet in heiligmaking en eer. Dan is het als lustobject, gewoon een voorwerp. Je kunt ook bij jezelf nagaan: wat voor deel hebben wij daaraan, als we zien hoe dat allemaal naar buiten wordt gebracht. En als je het vaak ziet wen je er ook aan, als je niet uitkijkt. Dat kan toch niet?

"Heiligmaking en eer". God wil dat wij zo handelen met ons eigen lichaam, maar ook dat van de vrouw.

Terug naar 1 Petrus vers 7 Dus zo ga je met de vrouw om. De Bijbel haalt de vrouw juist naar boven. De wereld wil ons doen geloven, omdat ze de Bijbel verkeerd uitleggen, dat we de vrouw een slaaf maken en naar beneden halen. Maar dat is niet waar. Alleen de Bijbel geeft de vrouw de positie die ze verdient, die ze heeft. En God schrijft er best veel over, ook via Paulus. En het vers gaat verder: **... "aan het vrouwelijke vat, als het zwakste, eer gevende"...**

Dus met verstand, haar proberen te begrijpen, in te voelen en dat is moeilijk als man, soms zeg je: *ik snap dat niet, waarom maak je daar nu zo'n punt van*. Dan merk je: ik ben nu éénmaal een man en zij is een vrouw, we zitten anders in elkaar. En dat moet ik proberen te begrijpen. Want waarom zegt Petrus dat wij, mannen dat moeten doen? Omdat wij dat van nature niet doen. We zijn bezig met onze eigen dingen, en niet met de dingen in huis, een kastje zus of een schilderijtje zo. Meer met een auto, een DVD speler en noem maar op. Dát houdt hem bezig.

Als het zwakste ... dat is de emotionele behoefte, **eer gevende...**

De eer geven aan de vrouw als het zwakste. En dat punt wordt ook vaak negatief of verkeerd uitgelegd. Zwak kun je negatief uitleggen, men zegt toch: het zwakke geslacht. Wie is het zwakke geslacht? De vrouw? Maar de man sterft meestal eerder dan de vrouw. Dus wie is er nu zwak? Nu komt dat misschien ook omdat de man vaak zwaarder werk doet dan de vrouw. Maar dat bedoelt Petrus hier niet.

Het heeft te maken met de positie van de vrouw. Niet of ze geestelijk, moreel, of mentaal gezien zwakker is.

Lichamelijk is ze over het algemeen wel zwakker. Maar dat heeft te maken met hoe man en vrouw geschapen zijn. Maar in geestelijk, moreel, of mentaal opzicht is de vrouw niet zwakker. Dat heeft niets met verstand te

maken, alsof ze minder hersens heeft of zoiets. Dus dom blondje slaat nergens op. Een vrouw is dus niet zwakker in dat opzicht.

Nee, maar het heeft te maken met de positie die ze van God heeft gekregen ten opzichte van de man. Namelijk die van ondergeschikte. En wil je dat goed begrijpen dan moeten we even terug naar **1 Timotheüs 2:9** De vrouw is dus geplaatst in de positie van de onderdanige, de ondergeschikte partner. En vanuit de Bijbel kunnen we dat heel goed begrijpen en accepteren.

Dan weet de man dus hoe hij daar tegenaan moet kijken en de vrouw hoeft zich dus ook niet de mindere te voelen. Want dat heeft er niets mee te maken.

1 Timotheus 2:9-12 :

9 Desgelijks ook dat de vrouwen in een eerbaar gewaad met schaamte en matigheid zichzelf versieren, niet in vlechtingen des haars, of goud, of parelen, of kostelijke kleding, 10 Maar (hetwelk den vrouwen betaamt, die de godvruchtigheid belijden) door goede werken. 11 Een vrouw late zich leren in stilheid, in alle onderdanigheid. 12 Doch ik laat de vrouw niet toe, dat zij lere, noch over den man heerse, maar wil, dat zij in stilheid zij.

Waarom? Dan komt de reden:

13 Want Adam is eerst gemaakt, daarna Eva. 1 Timotheüs 2:

Dus Adam is eerst gemaakt, en daarna Eva. De vrouw is uit de man gemaakt, want Adam viel in slaap en God heeft uit een rib zijn vrouw gemaakt. De vrouw is uit de man geschapen.

Wie was nu de eerste schepping? Adam. Dus de tweede of secundaire schepping was de vrouw, ik kan het ook niet helpen, maar zo is het nu éénmaal. We weten dat twee na één komt. Één komt niet na twee.

Dus dat betekent, wat betreft de positie voor God, dat de man het hoofd is, en de vrouw is de hulp van de man, want zij is ook in tweede instantie voor de man geschapen. Adam liet alle dieren langs hem heen lopen en hij zag steeds een mannetje en een vrouwtje en toen zag hij dat hij alleen was. En toen heeft God hem de vrouw gegeven, uit hemzelf. Hij nam iets uit hem en heeft haar aan hem teruggegeven.

Dat is de éénheid van het huwelijk van man en vrouw. Als we dus gezien hebben dat de vrouw in tweede instantie geschapen is en we bij Petrus lezen over het zwakke, dan spreekt hij over de positie, de ondergeschiktheid van de vrouw aan de man. Dus dat heeft niets met waardering te maken, dat de man meer is of de vrouw minder.

1 Tim. 2:14 En Adam is niet verleid geworden, maar de vrouw verleid zijnde, is in overtreding geweest.

Satan zocht bewust Eva, de ondergeschikte. Satan probeert altijd tweedracht te zaaien.

En de vrouw neemt juist vaak beslissingen op basis van emoties of gevoelens, en satan zei: *kijk eens wat een mooie boom, daar wordt je knap van...* en dan gaat het werken, ja, inderdaad... en toen nam ze de beslissing om te nemen. En Adam had met verstand moeten zeggen: *niet doen!*

God zei ook tegen hem: Gen.3:17 je hebt naar de stem van je vrouw geluisterd, dat had je niet moeten doen. Satan sprak tot de vrouw en de vrouw sprak tot de man en de man luisterde naar haar. Satan heeft de vrouw verleid, en de vrouw heeft de man weer verleid.

En daarom zegt hij nu: Ik wil dat de man het hoofd is. De man heeft de positie van het hoofd. En de vrouw daarom de positie van de zwakke. De man is één en de vrouw is twee. Ze heeft niet de positie van autoriteit gekregen, vanwege die verleiding. Ze is verleid en daarom krijgt ze niet die positie.

Genesis 3:16 Tot de vrouw zeide Hij: Ik zal zeer vermenigvuldigen uw smart, namelijk uwer dracht; met smart zult gij kinderen baren en tot uw man zal uw begeerte zijn, en hij zal over u heerschappij hebben.

We zien hier dat er door de zonde iets gebeurd is, daarvoor was er geen probleem tussen Adam en Eva. Adam en Eva waren een éénheid. Er was geen discussie over wiens achternaam draag jij, of welk naamplaatje hangen we hier aan de deur, die van Adam of die van Eva?

Er was harmonie, maar door de zonde was er wat gebeurd. In **Gen.3:16** staat dat vanaf dat moment de begeerte van de vrouw naar de man zal zijn, niet in die zin van: ik wil hem heel graag hebben, maar om het hoofd van hem te zijn!

Nee, daarom zegt God: hij zal heerschappij over u hebben, omdat zij de begeerte heeft om de leiding te hebben, dat zij de leiding heeft.

En God heeft dat verboden en gezegd *dat wil Ik niet, want jij staat open voor verleiding.*

Het is heel belangrijk dat we gaan zien dat man en vrouw voor God gelijk zijn. En we weten in wat voor positie de vrouw in de wereld, in andere religies geplaatst is, dat is niet vaak een positie van eer.

Galaten 3:28 Daarin is noch Jood noch Griek, daarin is noch dienstbare noch vrije, daarin is geen man en vrouw. Want gij zijt één in Christus.

"**Daarin**": dat is in het lichaam van Christus. Dus geestelijk zijn wij als gelovigen voor God allemaal gelijk in het lichaam van Christus. Er is geen verschil tussen man en vrouw.

Er is ook geen verschil tussen de dienstbare en de vrije, tussen Jood en heiden.

Als je dat dan eens wilt vergelijken: geen verschil tussen man en vrouw, dienstbare en vrije en Jood en heiden. In het lichaam van Christus is geen verschil, toch weten we als we om ons heen kijken er nog steeds Joden en heidenen zijn, dat er tussen mijn Joodse broeder Dov Avnon en mij geen verschil is voor God. Of tussen een baas en personeel. Je hebt een gelovige baas en je hebt personeel. In mijn geval: ik ben de baas en mijn zoon is m'n personeel (gelovig personeel). Hier staat dat er geen verschil is tussen dienstbare en vrije, maar toch zegt God duidelijk dat het personeel de baas moet gehoorzamen, onderdanig zijn.

Dat is heel logisch, want wie is nu één en wie is twee? De baas staat boven zijn personeel, maar God geeft wel duidelijk richtlijnen aan beiden (Ef.6:5-9). Maar tussen de baas en die gelovige personeelsjongen is in het lichaam van Christus geen verschil.

Zo moeten wij het ook zien met de man en de vrouw. Geestelijk gezien is er totaal geen verschil voor God, ze heeft alleen de positie van degene die na Adam geschapen is.

En dat brengt een bepaalde positie met zich mee, namelijk die van ondergeschikte.

De man is het hoofd en de vrouw is zijn lichaam, zijn hulp.

Maar dat is wel een positie van eer, want een positie van jezelf ondergeschikt opstellen is een positie van eer voor God.

Want, we gaan terug naar **1 Petrus 5:5** : **God wederstaat de hovaardigen, maar den nederigen geeft Hij genade.**

Dus de man moet niet hoogmoedig zijn: ik ben hier de baas..., dan heeft hij het niet begrepen! Denk daar goed aan.

1 Petrus 3:7....als het zwakste eer gevende.. Dat heeft dus niets te maken met haar geestelijke gesteldheid of haar mentale, morele vermogen. Puur alleen met de positie. De vrouw moet dus alleen de positie van de ondergeschikte innemen. En de man die van hoofd, en dat brengt ook heel duidelijke verantwoordelijkheden met zich mee, dat hij haar beschouwt als zijn lichaam.

En dan zie je dat de Bijbel voor zowel de man als de vrouw als ze daar gehoorzaam aan zijn dat ze een gelukkig huwelijk hebben, en dan is de vrouw niet minder. Ze is niet meer, ze is niet minder. De man is ook niet meer en ook niet minder. Als je allebei de positie inneemt die God je heeft toebedeelt dan zul je zien dan wordt je gezegend in je huwelijk.

.... als die ook mede-erfgenamen der genade des levens met haar zijn.

Dus de man en de vrouw zijn samen mede-erfgenamen van het leven, het toekomstige leven. Want dit leven is tijdelijk. Salomo zei in Prediker: ik heb alles, rijkdom, een koninkrijk, en als ik het alleen van dit moet verwachten, dit leven onder de zon, dan moet ik zeggen: het is ijdelheid. Je moet werken en het einde is de dood, is dat alles?

Maar nee, wij zijn samen mede-erfgenamen van het toekomstige leven, het eeuwige leven bij onze Heere en Heiland Jezus Christus. Mede-erfgenamen, samen de man en de vrouw, dan zie je ook weer die gelijkheid. Ik vind het heel bijzonder als ik dit lees hoe de vrouw hier uit de verf komt in de Bijbel. Maar hoe vaak wordt het verkeerd uitgelegd.

...opdat uw gebeden niet verhinderd worden... Er staat *niét* dat ze niet verhoord worden.

Voor de jonge mensen in hun toekomstige leven is het heel belangrijk dat je een man of vrouw treft die gelovig is. Met een ongelovige heb je sowieso een probleem, maar als een gelovige man en een gelovige vrouw geestelijk onenigheid hebben dan kun je niet samen over de Heere praten, laat staan met elkaar bidden. Dus dat verhindert het gebed.

Alleen die gezonde basis zoals Petrus die hier beschrijft in 1 Petr.3:1-7 als je dat doet, dan zullen je gebeden niet verhinderd worden.

Met andere woorden: de vrouw is dus geen voetveeg of slaaf. Zo spreekt de Bijbel niet.

Amen.

Door Heleen Boele overgetypte preek.